

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ЧЕРВЕНЬ, 2026

У ФОКУСІ — В'ЄТНАМ

Працівники «Голосу мучеників» у В'єтнамі їздять на мотоциклах, щоб проповідувати Євангеліє

У цьому випуску нашого бюлетеня ви дізнаєтесь про життя християн у В'єтнамі та виклики, з якими стикаються віруючі, залишаючись відданими свідками своєї віри.

Подібно до ситуації в Китаї, міські церкви тут діють відкрито, проте перебувають під суворим державним контролем. Аби зберегти офіційний статус, громади мусять відповідати вимогам уряду. Євангельська та католицька церкви у В'єтнамі є прикладами схвалених державою релігійних організацій, що змушені працювати в таких складних умовах.

Однак за межами міст — переважно у віддалених або гірських регіонах — християни збираються в незареєстрованих домашніх церквах. Ці віруючі зазнають найбільшого тиску не лише з боку влади, а й із боку місцевих громад, де християнство нерідко сприймають як загрозу корінним традиціям або панівному атеїзму.

У визнаних державою церквах В'єтнаму віруючі відвідують богослужіння у відносній безпеці — за умови, що вони ретельно добирають слова. Натомість християни в незареєстрованих громадах мають можливість вільно проповідувати Євангеліє, але ця свобода має високу ціну. Як сказав Ісус: «Коли б ви зо світу були, то своє світ любив би. А що ви не зо світу, але Я вас зо світу обрав, тому світ вас ненавидить» (Ів. 15:19).

Прикметно, що саме ця переслідувана, невизнана церква стрімко зростає, тоді як офіційно дозволені структури зазвичай перебувають у стані стагнації. Реальність сувора, але очевидна: переслідування часто стають каталізатором духовного піднесення. Коли віруючі відмовляються від компромісів і готові страждати за свої переконання, їхнє свідчення надиhaє інших. У цій жертівній вірності істина Божого Царства стає цілком очевидною.

Більше про ситуацію у В'єтнамі читайте на нашому вебсайті: <https://vom-ru.org/vietnam>

ЗБЛИЗЬКА ПРО В'ЄТНАМ

ГЛИБШЕ РОЗУМІННЯ

Усеосяжна Божа благодать пронизує весь В'єтна́м — вона відчутна в ароматній кухні, дивовижному біорізноманітті та нефритових водах затоки Халонг. Мандрівники зустрічають тут теплу гостинність, бачать родючі ниви та національні прапори, що майорять на воротах і парканах. У багатьох аспектах В'єтна́м — це динамічна та прекрасна країна. Проте, як і кожен куточок грішного світу, вона несе на собі сліди розладу, що найвиразніше проявляється в системі управління та тягарях, які влада накладає на в'єтна́мських християн.

Духовність в'єтна́мців значною мірою сформована буддизмом та культом предків. Водночас В'єтна́м залишається однією з небагатьох комуністичних держав, що функціонують і сьогодні, поряд із Лаосом, Північною Кореєю, Китаєм та Кубою. Більшість громад погоджуються на урядовий нагляд, узгоджуючи з владними інституціями зміст проповідей і плани служіння або отримуючи дозволи на діяльність поза межами церковних споруд. Натомість підпільна церква відмовляється підкорятися таким вимогам.

Карл Маркс, ідеологічний фундатор комунізму, наполягав, що релігію «треба знищити». Також він писав: «Я хочу помститися Тому, Хто править угорі...». Для в'єтна́мських християн, які прагнуть залишитися непохитними, очевидно: християнство і комунізм є несумісними. Ця ідеологічна напруга неминуче породжує конфлікт між віруючими та державою.

У містах християни зазвичай стикаються з тиском, стеженням та утисками. Проте серед етнічних меншин — особливо народності еде — переслідування часто набувають насильницького характеру. Хоча християнське богослужіння формально дозволене законом, воно суворо контролюється, а євангелізації чи незареєстрованим зібранням представники владних структур чинять активний опір.

Місцева влада часто очолює переслідування, і нерідко члени родини самі беруть участь у відчуженні або покаранні родича, який вирішив іти за Христом. Оскільки ув'язнення сьогодні є менш поширеним, ніж двадцять років тому, чиновники дедалі частіше вдаються до інших методів впливу: погроз виселенням, конфіскації чи нищення землі та майна, фізичного насильства і навіть підкупу, аби змусити людей зректися віри. Обмежувальне законодавство, виснажливі вимоги щодо реєстрації та залякування незалежних релігійних груп сукупно обмежують справжню свободу віросповідання. Хоча деякі міські громади перебувають під державним регулюванням, віруючих у сільській місцевості часто вважають послідовниками «іноземної релігії» та ставляться до них як до потенційних підрильників державного ладу.

В'єтна́м, а також Лаос, Північна Корея, Китай та Куба — це ті кілька комуністичних країн, що існують сьогодні

Зібрання з нагоди хрещення новонавернених у В'єтнамі

Домашні церкви в сільській місцевості В'єтнаму зростають і примножуються, попри переслідування

Багато християн, які належать до понад 50 етнічних меншин В'єтнаму, страждають подвійно — через свою етнічну приналежність та через віру. Дехто з віруючих зазнав жорстоких знущань, а дехто загинув під тортурами.

Збереження віри має високу ціну, що часом передбачає навіть відмову в наданні необхідної медичної допомоги. Одній матері відмовили в лікуванні дворічної доньки лише через те, що вона дала дитині християнське ім'я. Дівчинка вижила, проте багатьом віруючим, які мешкають далеко від лікарень, пощастило менше.

У деяких випадках переслідування закінчуються трагічно. Брата Хая вбила місцева влада; згодом вони напали на його дружину Лієн, намагаючись спалити її будинок та птахоферму. Іншого віруючого, Тая, допитувала поліція, а наступного ранку його знайшли мертвим. Ці історії викривають притаманну комуністичній ідеології ворожість до Бога і свідчать про те, що замість процвітання вона часто приносить руйнування та людські страждання.

Проте навіть у комуністичному В'єтнамі світло Христа продовжує сяяти. Віруючі, яким відмовляють у державній допомозі чи підтримці від гуманітарних організацій, не йдуть на компроміс заради вигоди. Служителі «Голосу мучеників» наполегливо продовжують нести Євангеліє у віддалені та закриті регіони. Один із них, виявивши, що в бензобак його мотоцикла навмисно насипали піску, не злякався і просто продовжив шлях пішки. Він знає: Господь покликав його до цієї праці, а серця в'єтнамців відкриті до Благої звістки. Дивовижно, але попри жорстке гноблення та обмеження, церква в сільській місцевості зростає стрімкими темпами.

«Голос мучеників» стоїть пліч-о-пліч із цими мужніми віруючими, забезпечуючи працівників необхідними ресурсами, надаючи медичну допомогу та підтримуючи освітні ініціативи для дітей у регіонах, де переслідування є особливо жорстокими.

Організація «Голос мучеників» підтримує працівників на передовій, які долають великі відстані, щоб проповідувати Євангеліє та піклуватися про переслідуваних віруючих

КОЛИ ДОПОМОГА ДАЛЕКО

У В'єтнамі поліціантів рідко вважають вартими довіри. Зокрема, поліцію використовують як інструмент для переслідування та залякування прихожан незареєстрованих церков. Попри офіційні заяви про «релігійну свободу», багато віруючих стикаються із суворою реальністю комуністичного режиму.

Джанг, послідовник Христа, зіткнувся з тиском влади, яка вимагала від нього зректися віри. Після відмови його настільки жорстоко побили, що він утратив зуб. Удар дерев'яним брусом прийшовся в ліву частину обличчя, внаслідок чого чоловік втратив слух на ліве вухо. Начебто цього було недостатньо, чиновники справили нужду в його рисоварку перед тим, як піти, попередивши: буде ще гірше, якщо він і надалі сповідуватиме свою віру.

Інший віруючий, Дін, зазнав подібних переслідувань. Представники влади прийшли до нього, знаючи про його християнську віру, і вимагали зречення Христа. Дін був непохитним. У відповідь на це вони знищили його невелику птахоферму — загалом 17 птахів — і вбили двох свиней. Завдяки Божій милості він уникнув фізичного насильства, встигнувши втекти, але йому чітко дали зрозуміти: відмова від зречення спричинить ще більші страждання.

Християнам у В'єтнамі бракує не лише захисту поліції; їм відмовляють навіть у базовій невідкладній допомозі. У багатьох країнах світу, коли хтось травмується, перша реакція — викликати лікаря. Але в'єтнамських віруючих учать не розраховувати на медичну допомогу. В одного брата, Ана, є донька, яка потребує постійного догляду. До навернення він звертався по допомогу до шамана, але відколи став християнином, більше цього не робить. Однак коли чоловік спробував відвезти доньку до місцевої лікарні, їм відмовили у лікуванні.

Ці віруючі позбавлені базових прав людини лише тому, що вони вирішили йти за Христом. Замість того щоб отримувати підтримку від своєї держави, вони зазнають від неї погроз.

На меморіальній дошці біля домашньої церкви племені написано: «Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, — в Ісусі Христі» (Фил. 4:13)

Уявіть, що ви стоїте перед чиновниками, які вимагають від вас покори, або звертаєтеся по законну допомогу, але вам відмовляють лише через вашу віру. Хоча Писання закликає нас шанувати владу (Рим. 13), ми зрештою покладаємося на вищу владу, яка панує над усім — на Бога, Котрий знає наші потреби ще до того, як ми про них попросимо. Багато наших в'єтнамських братів і сестер зазнали побоїв, втрат і жорстокості, проте вони тримаються за своє небесне громадянство і чекають на «спадщину нетлінну й непорочну та нев'янучу, заховану в небі» (1 Петр. 1:4).

Організація «Голос мучеників» існує, щоб підтримувати тих, кому відмовляють у допомозі, як-от Джангу, Діну та доньці Ана. Ми надаємо фінансування для нагальних потреб, заміни втраченого майна та медичного лікування. Ми глибоко вдячні тим, хто щедро жертвує на наші проекти, приєднуючись до підтримки братів і сестер, які інакше почувалися б абсолютно самотніми, переживаючи протидію з боку тих, хто мав би їх захищати.

Джанг продовжує йти за Христом, попри те що представники влади побили його за вірне свідчення

Представники влади знищили свійських тварин Діна, коли він відмовився зректися своєї віри

Красиві ноги та шини, що служать

Павло пише в Посланні до Римлян 10:15: «Які гарні ноги благовісників миру, благовісників добра!». Ці слова якнайкраще описують чоловіків і жінок, які долають складні ландшафти, уникаючи небезпек під час подорожей брудними й кам'янистими стежками джунглів. Господь використовує цих відданих слуг для проголошення Євангелія та заснування церков — людей, вдячних за своє покликання попри труднощі та переслідування.

«Голос мучеників» підтримує таких євангелістів і засновників церков у різних частинах світу, зокрема у В'єтнамі, надаючи їм мотоцикли. Це не розкішні чи привабливі на вигляд транспортні засоби; насправді вони створювали б непотрібний ризик. Натомість працівники отримують прості й практичні мотоцикли, що служать єдиній меті — допомагати досягати тих, хто ще не чув Євангелія, а також підтримувати членів громад і переслідуваних християн, які потребують пасторських візитів. Їх довіряють лише тим, хто готовий пожертвувати собою заради служіння. Багато хто навіть завантажує ці мотоцикли на невеликі човни, що дозволяє перетинати річки та проникати глибше у віддалені райони. Таким чином вони виконують Велике доручення Ісуса, важливість якого не зменшується через складність місцевості. Євангеліє має поширюватися всюди.

Один із отримувачів допомоги, Бао, поділився роздумами про те, як ця підтримка змінила його життя. Він розповів, що покликання бути євангелістом прийшло безпосередньо від Господа, і без Божого натхнення він ніколи не зміг би прийняти таку відповідальну роль. Бао утримує власну сім'ю та опікується кількома сиротами, проте раніше він не мав жодного засобу пересування. Однак, подібно до Авраама, який вирушив у дорогу в 12-му розділі Книги Буття, Бао послухався поклику Господа. Він свідчить, що Бог, Який знає всі потреби ще до того, як вони будуть висловлені, через цей проєкт надав йому мотоцикл — подарунок, за який він постійно дякує Господу та всім, хто молиться за нього.

Ще один служитель Євангелія, Хуїнь, розповів, що, через велику територію та розпорошеність віруючих по всьому регіону, йому доводилося долати величезні відстані.

Він визнає: Бог «побачив необхідність поширювати Євангеліє» і «використав вас [соротників «Голосу мучеників»], які співчувають мені, люблять та підтримують», щоб надати новий мотоцикл.

Він висловлює щире вдячність за «добрі серця» тих, хто зробив це можливим. Фан, пастор у гірській місцевості, зазнав переслідувань, під час яких зловмисники намагалися знищити його старий мотоцикл. Пошкодження були надто серйозними, а ремонт — надто дорогим. У цей складний період колега Фана, пастор Хуе, молився за нього та підбадьорював його. Зараз Фан усвідомлює: дарування мотоцикла свідчить про те, що Богові були відомі всі потреби служіння, яке йому довірено.

Однак наявність мотоцикла не захищає працівників «Голосу мучеників» від небезпек. Окрім складних погодних умов та розбитих доріг, багато хто з них продовжує стикатися з переслідуваннями. Дехто отримує погрози чи піддається нападам, за іншими стежать або переслідують. Були випадки, коли транспортні засоби псували, нищили або навіть конфісковували. Ця реальність підкреслює, чому практична підтримка має супроводжуватися вірною молитвою. Ці служителі долають не лише фізичний рельєф В'єтнаму з його багнюкою та крутими стежками, а й духовний спротив і темряву.

Будь ласка, моліться за цих працівників «Голосу мучеників»: щоб їхні шляхи були захищені, віра зміцнилася, а служіння було плідним, коли вони несуть Добру Новину вглиб В'єтнаму. Їхні ноги — і їхні шини — залишаються прекрасними, адже вони несуть послання миру та надії.

